

Ja kui Ann esimene laulu lõpetas, sai temale waimustatud käteplaksutamine publikumi poolt osaks. Annel kaswas julgus. Weel mõnigi uus laul kogus paberile küll mute sõnadega, aga kõik ühe wiisi peäl. Seal tõusis õues kära: Reet olla kodu tulnud; see mõistwat ka laulda, waja teda sakstel ka ettelaulma panna. Ja Reet tõugati ülenkse tuppa, meie juurde. Annel oli iseäranis hea meel, et abilise saab. Muid oli Reetal üks süüdistaja laulu-mõistmises weel juures, ja see oli Ann. Reet ei lasenud ennast kaua paluda waid tegi warsti omad laululaekad lahti. Selle wahetaja sees, kui Reet laulis, pruges Ann pilgakesi feist, wahelt läbi-õue ja kadus, kui tina suhka. Ei searanud meie tall äilähigi ütelda. Kartis, nagu näha, et meesti laulma pannaakse. Aga kui Reet Annele pärast rätikuraha wõis näidata, mis ta meilt tänapalgaks sai, siis wõis Ann küll kahetseda, et ära jooksis.

0020

0265